

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Mgr. Barborou Berkovou ve věci

žalobce: **P. Ř.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Karlem Sedláčkem
sídlem Dolní 1569, 768 61 Bystrice pod Hostýnem

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm (dále „MÚ“) uznal žalobce rozhodnutím ze dne 1. 11. 2023, č. j. X, vinným ze spáchání 13 přestupků proti bezpečnosti silničního provozu podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť žalobce ve dnech 29. 7., 4. 9., 17. 9. a 21. 9. 2023 opakovaně řídil motorové vozidlo či motocykl bez řidičského oprávnění, řídil vozidlo bez platné technické prohlídky, nezastavil vozidlo na pokyn policisty a odmítal se podrobit vyšetření na alkohol nebo jiné návykové látky. Za spáchání všech přestupků uložil MÚ žalobci pokutu 48 000 Kč, správní trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců a správní trest propadnutí věci – motocyklu značky Kawasaki Z1000, reg. zn. X.

2. K odvolání žalobce žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný z části změnil rozhodnutí MÚ tak, že do jeho výroku I. ad 12) doplnil do skutkové věty údaj o čase (11:51 hod.), kdy se žalobce dne 21. 9. 2023 odmítl na výzvu policisty podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, a ve zbytku jej potvrdil.

B) Shrnutí obsahu podání účastníků

3. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí MÚ. Uvedl, že se doznal ke všem přestupkům vyjma přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že v souvislosti s řízením motocyklu Kawasaki Z1000, reg. zn. X dne 21. 9. 2023 okolo 8:35 hodin na silnici I/35 ulice Meziříčská v obci Rožnov pod Radhoštěm se odmítl na výzvu policisty v 11:51 hodin podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Žalobní body soud shrnuje takto:

a) Žalobce byl uznán vinným z uvedeného přestupku, ačkoli byl k podrobení se testu na jiné návykové látky vyzván až téměř po 4 hodinách od jízdy na motocyklu, takže výzva již neměla s provozem na pozemních komunikacích žádnou souvislost. V 11:51 hod., kdy byl žalobce vyzván k podrobení se vyšetření, již nemohl být řidičem motocyklu ve smyslu zákona o silničním provozu, tím byl naposledy v 8:35 hod., a tudíž nemohl spáchat tvrzený přestupek. Okamžikem, kdy policisté ztratili žalobce při pronásledování, měla být formálně tato akce a definice přestupku neuposlechnutí výzvy podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu ukončena a ohraničena věcně, časově i místně. Žalobce byl k podrobení se vyšetření již vyzván bezdůvodně jako neřidič. Judikatura, kterou žalovaný argumentoval, byla buď nepříhodná, nebo nesprávně, extenzivně aplikovaná. Tvrzení o souvislosti s řízením je v dané věci zcela nedostatečné a vede ad absurdum k závěru, že člověk je po celou dobu života kdykoli řidičem.

b) Celé správní řízení nebylo vedeno podle zásady spravedlivého procesu ve smyslu čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod, zejména na principu rovnosti zbraní, neboť správní orgány přistupovaly zjevně odlišně k posouzení pravdivosti výpovědi svědků a žalobce, aniž vysvětlily, proč svědkům bezmezně důvěřují, zatímco žalobci nikoli, a také nevysvětlily, proč účelově pomíjejí časový odstup mezi skutkem neuposlechnutí výzvy k zastavení vozidla a nepodrobení se vyšetření, jenž způsobil objektivní nemožnost se druhého přestupku dopustit. Správní orgány také bezezbytku přijaly dovysvětlování policistů ohledně časového údaje na kamerovém záznamu ze služebního vozidla, neměly žádné výhrady k možné manipulaci s časem a nepozastavily se nad možným účelovým nastavením času policisty.

c) Nemohl-li být žalobce uznán vinným z uvedeného přestupku, musí se tato skutečnost promítnout také do výroku o výši pokuty, zákazu činnosti i propadnutí věci. Trest propadnutí věci byl žalobci uložen v souvislosti s řízením bez řidičského oprávnění, nerespektování pokynu „STOP“ a právě předmětného odmítnutí podrobit se na výzvu policisty vyšetření. Pokud se však žalobce posledního přestupku nedopustil, je uložení tohoto trestu nezákonné a ve zjevném nepoměru k charakteru a závažnosti spáchaného přestupku se zjevnými znaky exemplárního trestu. Aplikovat druhou větu § 48 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle níž se k hodnotě věci nepřihlíží, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, dopadá na zcela jiný okruh nebezpečných věcí (dogy, cigarety apod.), nikoli na

jednotlivá motorová vozidla. Takový výklad by umožňoval propadnout motorové vozidlo jakémukoli řidiči. Správní orgán je povinen aplikovat při rozhodování o trestu test proporcionality. Žalobci byla ale uložena pokuta na horní hranici (48 tis. Kč z rozmezí 25 až 50 tis. Kč) a propadnutí zajištěného motocyklu v hodnotě nejméně 160 tis. Kč, což by byl trest nepřiměřeně přísný i v trestním řízení. Žalovaný se nevypořádal s cenou věci, o jejímž propadnutí rozhodl, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným a nezákonným. Ve smyslu nálezu ÚS sp. zn. II. ÚS 645/22 je třeba konstatovat, že motocykl nemá vliv na bezpečnost lidí, neboť sám o sobě není věcí, která byla užita ke spáchání přestupku, nýbrž primárně slouží k přepravě osob. Nadto nelze přípustnost uložení trestu propadnutí věci zvažovat pohledem počtu spáchaných přestupků, pokud se s propadnutým motocyklem dopustil jen jednoho přestupku a další spáchal jiným dopravním prostředkem.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

C) Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl ve věci bez jednání.

Spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dne 21. 9. 2023

6. Podle výroku I. ad 12) rozhodnutí MÚ ve znění výroku napadeného rozhodnutí se žalobce v souvislosti s řízením motocyklu Kawasaki Z1000, reg. zn. X dne 21. 9. 2023 okolo 8:35 hodin na silnici I/35 ulice Meziříčská v obci Rožnov pod Radhoštěm odmítl na služebně PČR na výzvu policisty v 11:51 hodin podrobit vyšetření ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.
7. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že *v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) nebo g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*
8. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále *povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“).*
9. Žalobce tvrdí, že se tohoto přestupku nemohl dopustit s ohledem na dobu, která uplynula od toho, kdy byl předmětného dne účastníkem provozu na pozemních komunikacích jako řidič, do okamžiku, než byl vyzván k podrobení se uvedenému vyšetření. Žalobce má za to, že v 11:51 hod., kdy byl vyzván k podrobení se tomuto vyšetření, byl již téměř 4 hodiny neřidičem, a tudíž byl vyzván k testování na ovlivnění jinou návykovou látkou bezdůvodně, taková výzva jej nezavazovala, a nemohl se tak dopustit předmětného přestupku.
10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že obsahově shodnou námitku uplatil žalobce již v odvolání, přičemž žalovaný se s ní vypořádal v odst. [38] až [40] napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že při posuzování zákonnosti výzvy k podrobení se vyšetření směřující

k řidiči, který byl účastníkem silničního provozu před určitým časovým okamžikem, vyšel z východisek formulovaných v judikatuře NSS, z nichž akcentoval požadavek na existenci na první pohled zjevné souvislosti mezi důvodem učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jako řidiče a bezprostřednost souvislosti s provozem na pozemní komunikaci nepřetržená jinou déletrvající činností nebo dějem. Žalovaný uvedl, že jakkoli NSS v jednom z rozsudků uvedl, že výzva učiněná s odstupem 3,5 hodin od nehody již nesměřovala k řidiči, jednalo se podle něj o závěr odpovídající komplexnímu posouzení okolností, které v dané věci nastaly. Současně totiž NSS zdůraznil, že časové hledisko není jediné, které je třeba posuzovat, neboť by v takovém případě zůstali nepotrestáni účastníci dopravní nehody, kteří by byli po určitou dobu nedosažitelní. Dále žalovaný uvedl, že prodlevu mezi účastí v silničním provozu a výzvou v délce cca 3,5 hodiny způsobil výlučně žalobce, jemuž se podařilo ztratit se dočasně policistům z vizuálního dohledu a utéct, a tudíž nemůže ze svého protiprávního jednání čerpat výhody a je absurdní tvrzení, že již v době výzvy nebyl řidičem vozidla. Dále uvedl, že pokud se žalobce podrobil na služebně dechové zkoušce na alkohol, nic mu jistě nebránilo podrobit se zkoušce na jiné návykové látky, a poukázal též na skutečnost, že žalobce netvrdil ani nic věrohodného např. o konkrétním množství a době, kdy požil návykové látky poté, co odstavil motocykl a utekl. Podezření policie, že žalobce mohl řídit motocykl po požití návykové látky, tak bylo podle žalovaného zcela oprávněné a bylo povinností žalobce se výzvě podrobit.

11. Žalobce v žalobě k argumentaci judikaturou namítl, že žalobce nebyl účastníkem dopravní nehody jako ve věci řešené NSS pod sp. zn. 2 As 1/2011 a nebyla dána NSS vyžadovaná zjevná souvislost mezi důvodem učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jako řidiče. Ve věci řešené NSS pod sp. zn. 2 As 130/2011 bylo zase důvodem výzvy k podrobení se vyšetření svědectví několika osob, jež popisovaly jízdu dané osoby jak jízdu pod vlivem, takže NSS uvedl, že výzva má smysl v situaci, kdy je zřejmé, že vyšetření může prokázat, zda osoba řídila vozidlo ve stavu, kdy byla ovlivněna alkoholem. Nadto se, na rozdíl od posuzované věci, jednalo o spojitost s dopravní nehodou. Konečně ve věci řešené pod sp. zn. 9 As 62/2016, kdy se navíc také jednalo o spojitost s dopravní nehodou a způsobení škody na zdraví třetím osobám, označil NSS dobu 3,5 hodiny již za přetrhnutí časové souvislosti s provozem na pozemních komunikacích.
12. Krajský soud považuje námitky žalobce za nedůvodné. Předně je třeba uvést, že časová prodleva mezi jízdou žalobce a výzvou k podrobení se vyšetření nečinila „téměř 4 hodiny“, jak uvádí žalobce v žalobě, nýbrž jen 3 hodiny a 10 minut. Z výpovědí policistů a kamerových záznamů, které odpovídajícím způsobem shrnul žalovaný v odst. [40] napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že poslední okamžik, kdy byl policisty žalobce spatřen při řízení předmětného motocyklu Kawasaki, byl v 8:41:44 hod., a výzva k podrobení se vyšetření byla vůči němu učiněna v 11:51 hod. Shodně s žalovaným pak krajský soud považuje za zásadní, že žalobce neuposlechl výzvu policistů k zastavení motocyklu, těmito byl následně pronásledován a utekl, přičemž se jednalo o osobu, která se již v minulosti opakovaně odmítla takové výzvě podrobit a dokonce ze stejného důvodu pozbyla dočasně řidičské oprávnění, současně se jednalo o osobu, o níž měli policisté poznatky o tom, že se v komunitě osob požívajících návykové látky pohybuje, která však na druhé straně netvrdila, že by požíla takové návykové látky až po jízdě, v důsledku čehož by výsledky testů na ovlivnění návykovými látkami v okamžiku výzvy již nemohly prokázat, zda žalobce motocykl řídil pod vlivem návykových látek či nikoli. Tímto je dle krajského soudu dána existenci na první pohled zjevné souvislosti mezi důvodem učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jako řidiče. Krajský

soud souhlasí s žalovaným, že v opačném případě by žalobce profitoval z vlastního protiprávního jednání, což připustit nelze.

13. Žalovaný podle krajského soudu učinil podle krajského soudu správné závěr i z judikatury, v níž se NSS zabýval plynutím času a smyslností výzvy k podrobení se vyšetření. Je třeba odmítnout závěr žalobce, že by vyšetření na ovlivnění návykovou látkou s časovým odstupem od řízení vozidla byl možný jen v případech, kdy je daná osoba účastníkem dopravní nehody. Ze všech tří judikатурních případů, které žalovaný i žalobce rozebírali, lze podle krajského soudu učinit pouze ten závěr, že časová prodleva mezi účastí v silničním provozu a výzvou k podrobení se vyšetření, je sice významně ovlivňuje smyslnost výzvy a ostatně i souvislost s provozem na pozemních komunikacích, vždy je však třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem posuzované věci. Příklad řešený NSS v rozsudku ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 62/2016-34, byl případem řidiče, u něž z kamerových záznamů policie s odstupem času zjistila, že zřejmě při parkování neúmyslně naboural do jiného vozidla, přičemž následně jej vyhledala v bydlišti a požadovala podrobení se vyšetření na alkohol. V odst. [33] tohoto rozsudku NSS uvedl: *„V nyní posuzovaném případě lze konstatovat, že v době výzvy existovalo důvodné podezření, že žalobce se účastnil dopravní nehody, což dokládají skutkové okolnosti popsané v bodě [16] shora. Jako zásadní okolnost je však třeba posoudit, zda výzva učiněná 3,5 hodiny po nehodě za situace, kdy žalobce byl v tu dobu již doma a tvrdil, že doma požíval alkohol, měla požadovanou souvislost s provozem na pozemních komunikacích. S tím souvisí i hodnocení, zda šlo o výzvu k vyšetření, o němž se bylo možno rozumně domnívat, že bude mít vypovídací hodnotu k době řízení (či k době nehody). Přibývajícím čas od dopravní nehody, po který je její účastník doma, významně ovlivňuje smyslnost výzvy a ostatně i souvislost s provozem na pozemních komunikacích. Zatímco v prvních hodinách po nehodě lze za podmínky, že tomu nasvědčuje citlivé posouzení všech okolností případu, hovořit o tom, že je potřebná souvislost ještě dána (srov. zmíněný rozsudek sp. zn. 2 As 1/2011, kde šlo o zhruba 2 hodiny), s přibývajícím časem se souvislost velmi rychle vytrácí.“* Z uvedeného vyplývá, že skutkové okolnosti byly zcela odlišné. Žalobce, jak již soud uvedl výše, na rozdíl od případu posuzovaného NSS netvrdil, že by požil návykové látky po odložení motocyklu, na rozdíl od uvedené věci se dopustil úmyslného přestupku neuposlechnutí výzvy a podezření na důvodnost podezření, že mohl řídit motocykl pod vlivem návykové látky, zvýšil ještě tím, že test na alkohol neodmítl.
14. Krajský soud tak uzavírá, že byť časová prodleva 3 hodin a 10 minut byla poměrně dlouhá, nevytratila se s ohledem na popsané okolnosti případu bezprostřední souvislost výzvy k podrobení se vyšetření na jiné návykové látky s účastí žalobce v silničním provozu jako řidiče. Existence na první pohled zjevné souvislosti mezi důvodem učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jako řidiče tak byla zachována.

Hodnocení důkazů

15. Podstatou žalobního bodu b) je nesouhlas žalobce s hodnocením výpovědí svědků na straně jedné a jeho výpovědi na straně druhé.
16. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v odvolacím řízení bylo vyslechnuto celkem 5 policistů. Jediná konkrétní námitka, kterou žalobce v žalobě uvedl, je nesouhlas s tím, jak byly hodnoceny výpovědi policistů, kteří dne 21. 9. 2023 prováděli silniční kontrolu, dali žalobci pokyn k zastavení vozidla (výstražným zařízením s červenomodrými světly s nápisem STOP včetně akustického výstražného zařízení) a následně pronásledovali jím řízený motocykl, tj. výpovědi prap. J. V. a prap. J. S., jejichž obsah uvedl žalovaný v odst.

[25] a [26] napadeného rozhodnutí. Žalovanému žalobce vytkl zejména bezmeznou důvěru v pravdivost výpovědi obou policistů a bezvýhradné spokojení se s tím, jak tito svědci vysvětlili nesoulad časového údaje na kamerovém záznamu se skutečností.

17. Otázkou věrohodnosti svědecké výpovědi policisty se NSS ve své judikatuře již zabýval, přičemž opakovaně judikoval, že policisty lze obecně považovat za nestranné a věrohodné svědky, neprokáže-li se v konkrétním případě opak. O takové případy půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, v případě šikanózního postupu policistů apod. (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015-42, bod 19, či ze dne 23. 4. 2020, č. j. 8 As 142/2019-39, bod 31). Za takové nestandardní okolnosti označil NSS například to, že je řidič nad rámec kontroly dokladů a testu, zda není pod vlivem alkoholu, podroben rovněž detailní kontrole technického stavu vozidla a povinné výbavy, aniž by k tomu byl dán důvod na základě konkrétního podezření (srov. závěry rozsudku NSS ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63). V posuzované věci se ovšem z obsahu spisu takové indicie nevěrohodnosti výpovědi policistů nepodávají.
18. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že v posuzované věci jsou výpovědi obou policistů vzájemně souladné, konzistentní a nevykazují žádné logické rozpory či nejasnosti, a že nebyl zjištěn ani žádný motiv, proč by policisté měli zájem na stíhání žalobce než prostý výkon jejich služby. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by bylo chování zasahujících policistů nestandardní ve smyslu výše zmíněné judikatury, nebo že by měli osobní zájem na věci, a rovněž nebyly a k dispozici žádné důkazy zpochybňující jejich konstantní a pro účely řízení dostatečně určité výpovědi.
19. Nesoulad časového údaje o spáchání přestupku neuposlechnutí výzvy k zastavení vozidla se skutečností vysvětlili oba policisté zcela shodně tak, že na daném kamerovém zařízení nedošlo k opravě času ze zimního na letní. Toto vysvětlení považuje za zcela logické a možné i krajský soud. Čas 8:35 se pak shodoval také s obsahem úředního záznamu a ostatně nebyl rozporován ani samotným žalobcem. Žalovaný tudíž neměl žádný důvod k výhradám vůči této části výpovědí obou uvedených policistů. Stejně tak neměl žalovaný žádnou indicii, jež by v něm měla vzbudit podezření z účelového nastavení času policisty. Měl-li však takovou indicii žalobce, jehož zástupce byl výsledku policistů přítomen, měl ji žalovanému sdělit, popř. mohl klást policistům tomu odpovídající otázky. To však žalobce neučinil a podezření z manipulace s časovým údajem ze strany těchto policistů nesdělil ani ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 4. 2024.
20. Krajský soud tak uzavírá, že se žalovaný žalobcem vytýkaného pochybení při hodnocení výpovědí svědků V. a S. nedopustil.

Zákonnost a přiměřenost sankce

21. Nedůvodná je konečně i žalobní námitka nezákonnosti a nepřiměřenosti sankce propadnutí věci. I zde je třeba předně korigovat žalobce v tom, že i bez přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se na předmětném motocyklu daného dne dopustil nikoli jednoho, ale dalších dvou přestupků (jízda bez řidičského oprávnění a neuposlechnutí výzvy k zastavení). Nicméně krajský soud má za to, že žalobce byl důvodně shledán vinným i spácháním třetího přestupku, jak je uvedeno výše. Jelikož se žalovaný velmi podrobně a věcně zcela správně vypořádal s námitkami žalobce proti uložení trestu propadnutí věci v odst. [48] až [57] napadeného rozhodnutí, přičemž žalobce neuplatnil v žalobě žádné nové námitky, na které by napadené rozhodnutí již neobsahovalo odpověď, odkazuje soud plně

na danou pasáž napadeného rozhodnutí, s níž se bezezbytku ztotožňuje. S ohledem na popis prchání žalobce před policisty lze předmětný motocykl v rukou žalobce označit bez nadsázky za zbraň.

D) Závěr a náklady řízení

22. Jelikož soud shledal žalobní body nedůvodnými, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly.

Poučení

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. září 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně